

Výprava za Modrou hvězdou

4.12.- 5.12.2010 Jilemnice

JEŽEK V KLECI

ZAŘADA

HLAVOLAMU.

STÍNA DLA JEBOVÁ

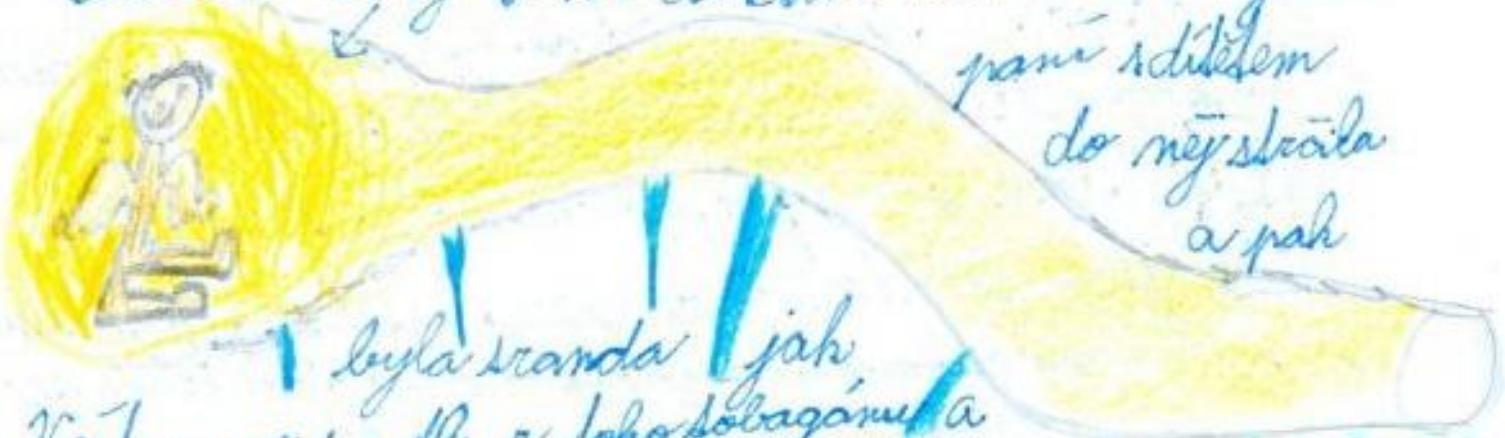

Jeli jsme 4.12.2010. Jeli Růžá, Simona, Ilčá, Ilic, Shadow, Kastan. Takhle máma. Přijeli jsme do Prahy a hledali herky. Chodili jsme v uličkách a hledali herky Rychlé lípy. Na sdech byli znamení ježíši v kleni. Až tam lidi vedli stopy k barokním Rychlých růži, ale nenašli jsme je. Pak jíme sli do suvenýru. Cestou spálky jsme se houčkli na národní divadlo. A vraceli jsme se přes Karlovo most.

Pak jsme kousek popojeti a Kastan řekl do nějaké díry či banáku na jezha se kleci. Nasli jsme ho, a Simona ho vysypala a zandala. A zdroho

A v loho ježka jsme vydali součodnice. Pak jsme propojili na zahradu kde jsme měli najít keržem od vesny a Rídá jí nala. Pak jsme jeli do Jablonce. Ubytovali jsme se a pak si loho vybalili. Byly tam prolejzachy a my si tam chválili králi. Pak jsme išli do bozenu. Byli tam dva lobagány. Kaitan, Rídá, a Ičá říkali že červený lobagan nech není a Shadow tam skočil po klavé a Kaitan řekl : Sam seda nejedu. (Prostě Shadow schvalně srdcél :)) A Kaitan jel seda na řulej. A ve čtvrtině sestavil a nejrahá paní s dítětem do nejstraila a pak

Kaitan vypadlo z loho lobagánu a ranim se paní s dítětem. i Pak jsme si doklouzony a dělali sečení. Pak přišel mihuláš s čerstvou a Shadow, Limona, a Ičá spívali. Pak jsme chvíli králi na bytavu. Pak vyprávěli horory.

Laval: Shadow

Všechno nej...
nej
Miroslava
Milý

NE DĚLE:

Dívce jsme se probudili do chladného dne. Vylezl se spocátku a řekl že se má. Klesání ván Jana a Hosloren nazvali váněk a uvádili čej.

Po snídani jsme si nočali být. V 9.30.

přijel řidič, koh jíme dobrodružství poslední deny obléčení, vyloukování a nosili věci do auta. Chlápků jsme si hrály a řekli os váněk.

Abychom zjistili souřadnice kde jsme, museli jsme zjistit číslo popisné domu na obousměrnou silnici naposledy překročila přehradu.

Nejdříve jsme se řekli podivit na dům s obousměrnou.

Zjistili jsme, že má číslo 91. Potom jsme překročili silnici a sledovali u přehradu výjimečnou informaci

silniční. Nasadili jsme na dům, ve kterém bydlela hráčka.

Chlápek jíme rovnou, ale rovnou jíme rovnou. Většinu ponoru odcházel a následnou s holkou výherce získal, které nám mohla odpovědět na otázku. Bylo to v roce 2001. Do souřadnic jsme

doplňili správná čísla a také získali výhru. Dosáhl jíme ke zdi na plánování, ale když nás měla být ještě 10 m dál. Hráčka jíme připravil souřadnice a

říkali chybou! Vydělo do v dolních 10 m rodi. Vlásili jme podle rámcůvky nájít: „Které sebo kopl nebo sbijí.“ Chodíce už bylo hodně hodin, vydali jme se. Vrátili jme se zpět k autu a igli na dolní běž ke hradbám. Měla byt v dveřích řada, osmá sprava. Nešlo jme! Nejdřív byla sečkaná stříhaná a my neměli kopadlo. Vrátili jme se do auta a igli na Mikha.

Po cestě jme igli serpentýnami, a Boh jme Štěpánovi povídali na žvrcení.. Mikha už nás čekal. Vrátili jme se na zahradu a chvíli si povídali. Potom už se přiblížil Štěpán, jehli by mu Mikha něco vratil do corsáku. Poslyšte jme si všechni několik už vratil. Boh nám Miky vzdal popín, ne Bohem příště možná pěšák, nebo a možná Štěpán.

Thábor si ještě nechal zádešovat kněhy, kde
si od Mikuláše loučil a větve jeli domů.
Pecivo bylo sloužit, ale ubíhaly do myšek.
Požívali jsme si, dělali blbosti a spívali si.
Po příjezdu do Blatné jsme u Ředoušů jahy
prosíkoh obovdali rodičům Thábova. ~~Na~~ Na Pídli
neprovázela Jana a Ilčka s Ilčen. Nohorec Hostač
a Pídli odvezeli čim dřív do Vsetínské Blatnice,
protože jsme vrteli pozdě a tak neslyšeli cestovnu.

Ilča

